

Tocs de cobla*

Josep Pasqual

Sardana és nom de dona

Quan el 2003 es va saber que Tiana celebraria el Dia de les Dones amb un concert dedicat en exclusiva a compositores, la notícia va suscitar tanta sorpresa com curiositat. La proposta es feia atractiva per insòlita, però, catàleg de literatura femenina en mà, també semblava massa agosarada. La nòmina de compositores no és majoritària en cap gènere musical (història de dominació masculina obliga), i en el sector de la cobla aquesta situació es fa potser encara més palpable. En el panorama actual, fora de pocs noms de repercussió pública evident, la resta d'incursions només obté una presència testimonial en les programacions. I això, amb sort.

Les compositores només obtenen una presència testimonial

La proposta no solament s'ha consolidat, sinó que ha actuat de revulsiu i ha incrementat la creació entre el col·lectiu femení. El criteri artístic ha contribuït a l'èxit, i en aquest sentit ha estat primordial haver construït uns programes adients i haver-los confiats a còbles amb prou sensibilitat i qualitat. Demà al vespre a la Sala Albéniz del Casal de Tiana serà la cobla Jovenívola de Sabadell qui, sota la direcció de Joan Lluís Moraleda, presenti un nou programa amb la dona com a protagonista. Hi consten noms de reconeguda trajectòria com el de Concepció Ramió (amb les sorprenents *Engrunes d'enyorament*), Montserrat Pujolar (amb unes suggeridores *Notes d'aigua* que a cada audició prenen colors diferents) i Pepita Llunell (de qui se sentirà el poema *Al claustr*), mentre que la novetat arribarà amb la presentació de la sardana *Els de Vilanova*, d'Isabel Medina. Al seu costat hi haurà compositores veteranes, com Dolors Viladrich, Assumpta Codina i Antònia Vilàs, i veus de futur, com les de Monti Galdón i Núria García, a les quals Tiana posa a disposició una tribuna de projecció inigualable per celebrar el Dia de la Dona.

El filòsof i sociòleg francès, un dels grans teòrics de la postmodernitat, va ser un detractor implacable dels mèdia i la societat de consum

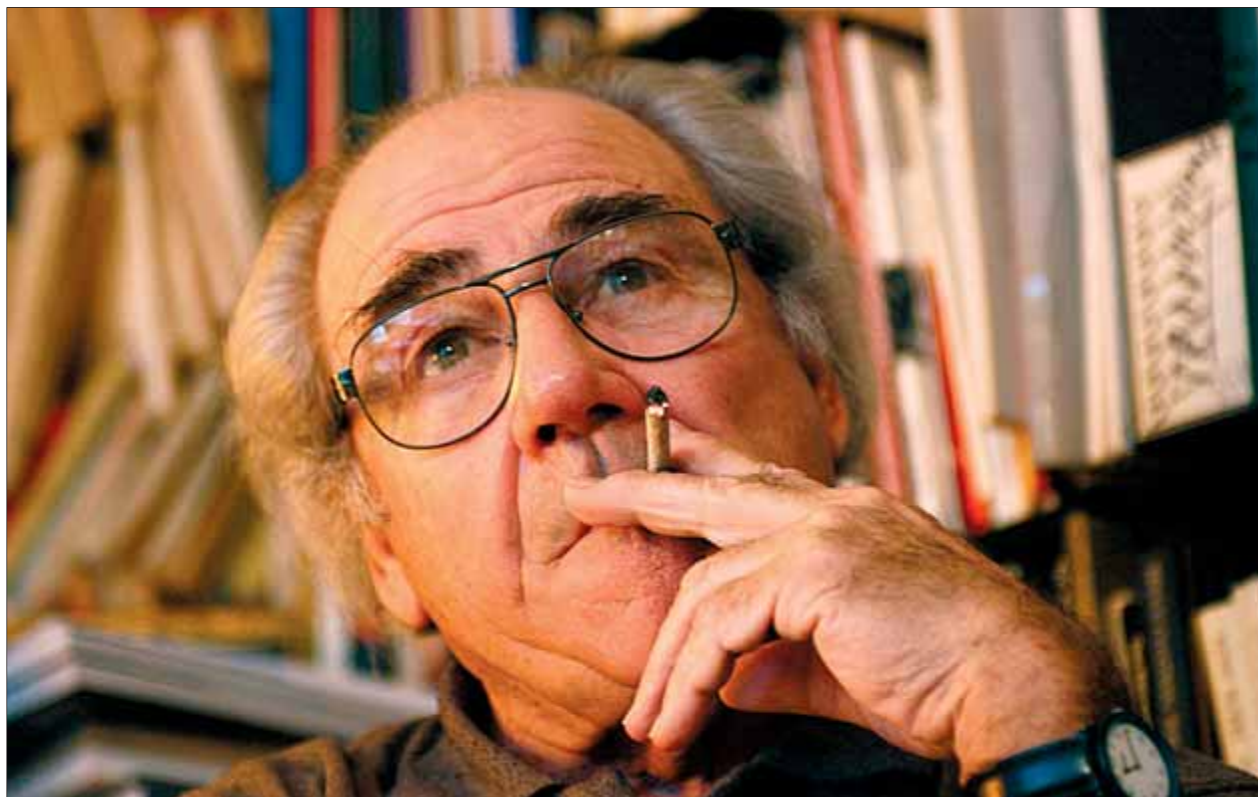
Mor Jean Baudrillard, crític del consumisme

Àlex Vicente
PARÍS. CORRESPONSAL

El filòsof i sociòleg francès Jean Baudrillard va morir ahir a París als 77 anys, després d'una llarga malaltia. Crític ferotge de la societat de consum, Baudrillard havia esdevingut un dels pensadors més influents de la segona meitat del segle XX, amb la formulació de teories que el van convertir en un dels màxims exponents de la postmodernitat.

Nascut el 20 de juliol de 1929 a Reims, en una família pagesa, Baudrillard va arribar a París el 1948, on va començar estudis a la Sorbona. El semiòleg Roland Barthes i el sociòleg Pierre Bordieu van avaluar amb bona nota la seva tesi doctoral. A partir del 1966, es va convertir en professor de Sociologia a la Universitat de Nanterre. A banda dels seus cursos, per als quals reconeixia que s'havia de preparar sobre la marxa per falta de preparació, va traduir Brecht i Marx, tot i renegar de la seva formació de germanista.

Però és com a teòric de la postmodernitat que Baudrillard va forjar la seva celebritat. L'any 1968 va publicar *Le système des objets*, on formula una crítica de la societat de consum amb una distància sorprenent. En plena etapa con-

Jean Baudrillard, un dels grans pensadors de la postmodernitat, autor d'una cinquantena de títols ■ AFP / ERIC FEFERBERG

sumista, Baudrillard defensava que les masses no són víctimes de l'ordre social, sinó els seus còmplices. "La producció industrial de la diferència defineix amb la màxima força el sistema de consum", afirmava. Segons Baudrillard, el consum ja no serveix per satisfer les necessitats bàsiques, sinó per diferenciar-se socialment: l'home, alienat per la producció, es refà del trauma consumint.

Una altra de les seves teories principals parla de la "desaparició de la realitat" i prefigura el discurs de la virtualitat. "El discurs de la veritat és simplement impossible", va sostenir.

El 1986 va publicar *América* (Anagrama), després d'un viatge pels Estats Units que el va deixar fascinat, perquè, segons ell, aquell país exemplificava el model de societat assimilat d'una empresa. "Els Estats

Units són la utopia realitzada", va arribar a escriure. "Amèrica és la versió original de la modernitat, nosaltres només en som la versió doblada i subtitulada".

Condol a França

Ahir al vespre, la majoria d'obituaris recollien una de les cites més cèlebres d'aquest pensador iconoclasta i també magnífic fotògraf: "La covardia intel·lectual ha esdevingut

la veritable disciplina olímpica dels nostres temps", una frase que exemplifica el seu pessimisme portat amb un sentit de l'humor indubtablement negre.

Baudrillard deixa una obra amb una cinquantena de títols, dels quals cap s'ha traduït al català i només una desena al castellà. Entre els seus darrers llibres hi ha *Requiem pour les Twin Towers* i *L'esprit du terrorisme*. ■

'Concerts escopinya' al BTM

Sírex, Mustang, Tony Ronald, Abbey Road... tornen els diumenges al Palau dels Esports

Teresa Bruna
BARCELONA

El 4 de març del 2005, el Festival 60x60 va reunir al Sant Jordi algunes de les llegendes del pop-rock espanyol dels anys 60, en una proposta que va donar una

gira, un CD, un DVD i, esclar, fotos, autògrafs, emocions, records... Va ser un retrobament dels antics ídols amb el seu públic i, també, amb fills i nés del seu públic. Ara, la mateixa promotora, Only Espectacles, vol anar més lluny: recuperar els concerts que es feien els diumenges al matí a la dècada dels 60 al Palau dels Esports. Els pares acompanyaven els adolescents i, després, anaven a fer el vermut junts. El Leslie

dels Sírex, *alma mater* de la proposta, ho ha rebatejat com a *concert escopinya*.

De moment se'n faran quatre. El primer (dia 11) encendrà el record del concert dels Beatles a Barcelona de 1965 amb els Sírex de teloners. Abbey Road, 4t premi mundial i 1r de grups no anglosaxons al festival d'imitacions dels Beatles que es va celebrar a Liverpool, faran el rol dels Beatles, compartint escenari amb els Sírex: "Es-

perem que vinguin a celebrar la victòria del Barça a Liverpool... o a consolar-se!", diu Santi Carulla, cantant de Mustang, ara en solitari.

El 25 de març serà el torn de Carulla i Tony Ronald; el 15 d'abril s'anomena *All is Black* i hi actuen Mike Kennedy, de Bravos, i The Supremes. La primera ronda acaba el 29 d'abril amb el concert *Los mejores años*, actualment de gira amb Sírex, Mustang i Mismos.

"A tots els països tenen els seus ídols mítics, aquí no. Alguns ens titllen de *juràssics* però això està molt lluny de la realitat. Hi ha un públic potencial, amb molts joves, també, que ens ve a veure, s'ho passa molt bé amb nosaltres i jo no hi veig, per ara, la porta de sortida. A nosaltres ens agrada actuar, ens estem divertint, tenim experiència i ja no hem de demostrar res, ni tan sols ho fem per diners. Tenim un espai i molta il·lusió; això és el que importa", diu Leslie.

A la tardor hi ha voluntat de tornar. Potser s'hi podran afegir Jeannette, Miguel Ríos, Fórmula V... En farem una d'escopinys, va! ■